

en Gang og saa at sige fra alle Sider Forventning om, at nu skal netop det kunne løses, som de og de enkelte specielt interessere sig for. Det have vi ogsaa set allerede i den korte Tid, der er gaaet. Vi have set en Uendelighed af Spørgsmaal rejse sig i Befolkningen, paa Møder og i Pressen, Spørgsmaal, der ikke ere ny i den Forstand, at de ikke tidligere have været underkastet Drøftelse, men som paa Grund af den Slaphedsfølelse, der kom over mange i den lange Tid, have ligget i Dvale saa længe. Jeg tror, at naar man anerkender dette, saa vil det ogsaa være heldigt og rigtigt, om man siger, at vel have vi nu faaet et Systemskifte, men det Arbejde, der forestaar, er saa omfattende, at hvis vi ville kunne glæde os til en god Udfoldelse af den Forandring, der er sket, saa maa vi alle tage vor Taalmodighed i Agt. Det tror jeg, vi alle, baade til Højre og til Venstre, trænge til at høre, og jeg vil navnlig sige det, fordi jeg — ved at høre det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) — fik det Indtryk, at det ærede Medlem ikke var præget af den Taalmodighed, som jeg gerne vilde finde, særlig hos dem, der ønske en demokratisk og frisindet Udvikling af vore Forhold herhjemme. Det var, som om alt, hvad han talte om, laa i en Fremtid, hvor der var helt andre Forhold at arbejde i Politik med, end de Forhold, som vi have nu i Øjeblikket. Politik er jo Dagens Arbejde, i Politikken gælder det netop om, at man tager Øjeblikket og Øjeblikkets Forhold i Betragtning og ser paa, hvor vidt man kan naa netop med de Forhold. Det synes jeg slet ikke, det ærede Medlem gjorde. Det er derfor min bedste Overbevisning, at man ad den Vej, han gik, kun lidet gavner en demokratisk og frisindet Udvikling her i Landet.

Men skal dette Taalmod, dette sunde og gode Taalmod nu vise sig i vort Folk, saa tror jeg rigtignok, at Regeringen ikke bør følge de Raad, som den forleden Dag fik af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det kan være, at det ærede Medlem forstaaer sig godt paa at drive Højrepolitik — det ved jeg ikke, det er der jo forskellige Meninger om, og der kan jo være meget, som endnu ligger skjult, til Bedømmelse af dette — men Venstrepolitik tror jeg ikke han saa godt forstaaer sig paa. Jeg tror, at hvis den rette Taalmod — og den tænker jeg, Regeringen har Brug for — skal være her i Landet, er det heldigt, at Befolkningen har faaet en stærk Følelse af

at den høje Regering har de og de Planer, som Befolkningens Tanker sysle med, og jeg tror, at det, da der er et Tillidsforhold mellem den høje Regering og Befolkningen, er tilstrækkeligt, at der foreløbig er givet Befolkningen Anvisning paa, at de og de Opgaver ville være at løse i den nærmeste Fremtid, thi den Tid, som ogsaa den gode Gerning kræver, vil da til fulde blive indrømmet den høje Regering, og derfor tror jeg netop, at de Programtaler, der bleve holdte, vare et udmærket Led i Bestræbelserne for at faa noget godt ud af det skeete Systemskifte. Jeg vil haabe, at det ogsaa ad Aare, naar Tid og Lejlighed naturlig er dertil, vil vise sig, at den høje Regering ikke er bange for at lade Befolkningen skimte ind i, hvilke Planer den sysler med for Fremtiden.

Et Ord, som vi ogsaa have hørt fra Ministerbordet i disse Dage, er Ordet om Sparsommelighed. Jeg tænker, at dette Ord skal opfattes saaledes, at det ogsaa ude i Befolkningen skal understrege den nuværende finansielle Situation og mane Befolkningen til at veje og vrage de Krav, den kommer med til sine Repræsentanter og ønsker fremmet, og jeg tror, det er heldigt. Men et frugtbringende Reformarbejde behøver ikke paa nogen som helst Maade at lide under den gode Sparsommeligheds Aand. Ogsaa vil jeg sige, at eftersom Regeringen kommer nærmere og nærmere ind i mange Sager, som ligge for, og som særlig omhyggeligt maa undersøges, efter at Kritikken i saa mange Aar ikke har faaet Lov til at komme ind paa Regeringens snævrere Virkefelt, kan der ogsaa vise sig mange Omraader, hvor der kan reformeres til Held for Samfundet, uden at det just behøver at koste de store Summer. Jeg skal eksempelvis nævne nogle enkelte Omraader. Vi have i Nordsjælland to store Statsejendomme Fårholm og Trollesminde. Der har været talt om deres Udstykning i en lang Aarrække, men paa Grund af den upraktiske Maade, man har grebet Sagen an paa, har det vist sig, at man ikke ved de lovbefalede Auktioner har faaet tilstrækkelig Tilbud om Overtagelse af de udstykkede Parceller. Følgen er bleven, at man har forpagtet Hovedgaardene ud paa ny uden at gøre noget stærkt Forsøg paa at faa dem udstykkede. Finansielt set har dette, som ærede Medlemmer ville se, givet sig Udslag i, at Indtægten er gaaet ned Aar efter Aar. Jeg behøver ikke i dette høje Ting nærmere at dvæle ved, hvor heldigt det vilde være, om disse Ejendomme, der omfatte henved